

నారాయణబూ కవిత్వ ఆల్ఫోమీ

“కవిత్వం ఒక అల్మై, దాని రహస్యం కవిక తెలుసును తని దవరకండ బాల గంగాధర తిలక్ ప్రకటిస్తూ ఓ నలుగురు కవుల పేర్లు ఇచ్చాడు. కానీ కవిత్వాన్ని ఆల్మై (రసచర్య) చేయగల తెలుగుకవి శ్రీరంగం నారాయణబాబు మాత్రమే! తన కాలం నాటి భావకవులు రాత్రి ఆకాశాన్ని పూలతోటగాను, నక్షత్రాలను పూలగాను వర్ణించేశారు. నారాయణబాబు “నల్లని త్రాచుకోరలు/ తెల్లని మశాచి కుండలు/ గగనమ్మున చుక్కలు” అని రాయగిగాడు. తానూ, శ్రీ తొలినాక్కలో భావకవిత్వాన్ని రాశామని, అనంతర కాలంలో దానిని తామే విసిలకొట్టామని నారాయణబాబు అన్నాడు. పురిపండా అన్నట్లు “తొలినాల్లో నారాయణబాబు అచ్చమైన భావకవి. కట్టుబడిలే, జూత్తులే, వేఘంలే కూడా!” కవిత్వంపై నారాయణబాబు తన అభిప్రాయాన్ని ఇలా ప్రకటించాడు: “కవిత్వమంటే అతి మృదులమైనది, బహుసరళమైనది, మందుగుండులాంటిది. జాగ్రత్త! ఇబడ్డార్! సాంద్రతరమైన నిజిదమైన భాషావిపిన విటపీ వీధుల గంభీరత కాదుజీ గుబురులు గుబురులుగా గుమిగూడిన పాదపశ్యముల పత్రాజిలో అలముకొంటున్న నీరవ నీరండ్ర భయదాంధకార జీమూతాళి!” 1930-%50 సంవత్సరాల నదుమ నారాయణబాబు రాసిన నలబై కవితల్ని ఆరుద్ర 1972లో ‘రుధిరజ్యోతి’ కవితా సంపుటిగా ముద్రించాడు. 47 ఏళ్ళ తరువాత 2019లో ఈ పుస్తకాన్ని విజయనగరం నుండి ఎన్. క. బాబు పునర్వ్యాపించాడు. ‘కపాలమోక్షం’ కవితలో శివుని తపస్సును ఉగ్రంగా, స్వభావసిద్ధంగా వల్లిస్తాడు నారాయణబాబు. మునులూ, ప్రాణులూ శివుడిని తపస్సు వీడమని ప్రార్థిస్తారు. కళ్ళ తెలిచేసులకి చేతి లోని బ్రహ్మకపాలం నశించిపోతుంది. ఇక్కావాత్తగా కపాలం కావాలని “పటపట పళ్ళ కొలకినాడు” శివుడు. “తురకల గోలీలందున/ క్రెస్టవుల సమాధులందున/ హిందూ త్రైతానవాటులు/ కపాలములు వికవిక నవ్వినవి” అంటాడు. జీసు! మతం మానవులకే గాని, కపాలాలకు లేదు కదా! అదే సమయంలో భగవ్తీ సింగేసు ఉలటిస్తారు. “భారతవీరుని/ కపాల మొక్కటి/ కపల్లి చేతిని/ లవ్యున వాలించి” అని రాస్తాడు నారాయణబాబు, భగవ్తీ సింగ్ పేరు చెప్పుకుండానే! శివుని కంటి మంటకు చేతిలోని బ్రహ్మకపాలం నశిస్తే దాని స్థానంలో దేశం కోసం ప్రాణత్యాగం చేసిన భగవ్తీ సింగ్ పుష్టి చేరిందట. దేశభక్తుని పుష్టి బ్రహ్మకపాలం కంటే గొప్పదని ధ్వనిస్తోంది కదూ! పొరాణిక ఇతివ్యతాన్ని నేరుగా తీసుకొని, ఆధునిక సంఘటనకు ముడిపెట్టి గొప్ప వలితాన్ని

సాధిస్తాడు. ఈ కవిత చదివిన రోణంకి అప్పలన్నామి “నారాయణబాబు కవనం మన్మహి నుంచి మానవులను స్ఫుర్తిస్తుంది,” అన్నాడు. “వెయ్యిళ్ళ తెలుగు కవితా భవనానికి నారాయణబాబు ఈ ‘కపాలమొక్కం’ ద్వారా ఒక అధునిక కవితా గవాక్షాన్ని అవిష్కరించాడు” అని విశ్లేషిస్తాడు సోమసుందర్.

‘ఊరవతల’ కవితలోని ఈ పంక్తులను చూడండి: “పోయిన ఆ యేటి నవ్వె/ పుక్కటి నెమరేసుకుంటు/ గండశిల నీడ లోను/ కనుమాడ్దెను/ గార్జబస్వామి” %-% ఇక్కడ కవి ఎండిన సెలయేరును వల్లిస్తున్నాడు. కెరటాల పాంగును ఏటి నవ్వగా ఉత్సేషించాడు. ప్రస్తుతం ఏరు ఎండిపోయింది. ఆ పాంగును గాడిద తన నోటి నురుగుగా నబి గతకాలపు ఉచ్చ స్థితిని నెమరు వేసుకుంటుందట. “బ్రహ్మజేముడు కంచె మధ్య/ పూర్ణమ సంద్రుల్లోను/ గడియైనా ఉదయాదిని/ రుభిరజ్యోత్సేవిగే జాబిల్లి/ మృతశలీర ఆక్రమణ/ ఘుట్టాకాశ అరుణారుణ/ రక్తసిక్త మోముతోడ.. గాజుకళ్ళ పులటి పిల్ల!” తల్లిచే పారేయబడ్డ రక్తసిక్త పులటిపిల్లను రుభిరజ్యోత్సేవిగే జాబిల్లిగా ఊహా చేయడం

నారాయణబాబుకే తెలిసిన విధ్య. “తీర్శి కవిత చూడస్తుల జలపాత వేగంతో ఉరకలిడి బాహ్యస్తరూపంతో పారకుణ్ణి లోగింట్, నారాయణబాబు కవిత సెలయేటి మార్గవంతో పరిత ప్రవృద్ధయంలో చేరి అనుంత భావజాలాన్ని ప్రీర్పుతుంది,” అని సాశమనుందర్ తీర్పునిస్తాడు. “రుధిర జీవ్తిర్ / జ్ఞాలనా

లలనా/ ప్రియుండు!/ విష్వ బుధిని/ విద్రోహ కవిని,” అని రాస్తాడు నారాయణబాబు. రుధిరజ్యోతిర్మలనాన్ని లలనతోను, బుధిని విష్వవంతోనూ సంపర్కం చేయించి, కొత్తదైన రసాయన చర్యను కలిగిస్తాడు. పారుకుల మనసుల్లో భావాన్ని గింగిర్చు కొళ్టిస్తాడు. ‘విద్రోహం’ అనే పదం నష్టుల్ జిస్తాయ ప్రభావంలో నారాయణబాబు రాశాడు. 1930ల్లో బంగా మహికిని నజ్ఞుల్ జిస్తాం, హరీంద్రనాథ చట్టోపాధ్యాయుల ప్రభావం దేశమంతటా

ప్రసరించింది. “భారతీయ సంప్రదాయం ఇతని కవితలో చక్కగా జాలు వారుతూ ఉంటుందిబీ అధివాస్తువికత ఉండంటారే గాని నారాయణబాబు సులయిలిస్టు కాదు. చివరికి ‘హోన శంఖం’ అనే ఒక్క సులయిలిస్టు కవిత రాశాడు. అంతే!” అని రీణంకి అప్పులనొ్మెమి చెప్పిన మాటలు అక్కరసత్యాలు. ప్రాచీన సాహిత్యంలో శ్రీకృష్ణదేవరాయల వారి ‘అముక్తమాల్యద్’ కావ్యం ఎలాంటిదీరీ, ఆధునిక సాహిత్యంలో నారాయణ బాబు ‘రుభిరజ్యైతి’

ಅಲಾಂಟಿ. “ಪಲಿಕಿತುತ್ತೇಕ್ಕಿರುವುಲು” ಅನಿ ಕಂರೀತಿಗಾ ಚೆಪ್ಪುಕುನ್ನ ರಾಯಲವಾರು ಉತ್ತೇಕ್ಕಾಲಂಕಾರಾನ್ನಿ ಚಾಲಾಚೀಟ್ಟ ತನ ಕಾವ್ಯಂಲೋ ವಾಡುಕುನ್ನಾರು

నారాయణబాబు కూడ రుధిరజ్యోతి లోని కవితల్ని గొప్ప డిపసేశనల్లో త్వరితంగా రాశారు. ‘అముక్తమాల్చద్ద’ అనొంతం రసవంతంగా ఉంటుంది. మనుచరిత

వరూధినీ ప్రవరుల ఘుట్టం తరువాత చప్పగా ఉంటుంది. శ్రీ కవిత్వం పెద్దనుమనుచరిత్ర లాంటిది. మహాప్రసాదానం, ప్రాసక్రీడలు వచిలేస్తే ఇతర రచనలేవీ

అంతగా చదవాలనిపించవు. శ్రీరంగం నారాయణ బాబు, శ్రీశ్రీ తాతాసుపెవాదరులు, వీలికి దగ్గరి బంధువు ఆరుద్ర, ముగ్గురూ సమకాలికులై, పాయ్య పాతేళ్ళ లాంటి సాహిత్యమిత్తులు. 1906లో శ్రీమంతుల ఇంట జన్మించాడు నారాయణబాబు. వైవాహిక జీవితం సుఖమయం కాక పాశ్చగా, విదుషీమణి అయిన బాలవితంతునుతో ప్రేమలో పద్ధాడు. ప్రేమ పరిణయంగా మారకముందే ఆమె మరణించింది. “చూడలేని పాపిష్ట తుఫాను ఊడఫీకె లతను/ మోడైపోయి మామిడి చెట్టు మొహము వేలవేసే” అని భగ్గిపోదుయంతో భూపగీతాలను ఆలపించాడు.

సుట్టిం తీర్చు- కొన్ని గీతక ప్రశ్నలు

తమిళనాడు గవర్నర్ వ్యవహర తైలి మీద కోర్టీ రోజుల కిందట సుప్రీం కోర్టు ఒక నిర్ణయమైన తీర్మానిచ్చిన విషయం తెలిసిందే. రాజ్యాంగంలో ఉన్న సుదిగ్దత్తకు తెరదించిన తీర్మాన ఇది. అందుకే ఇది విషయమైనదంటున్నారు అంరరూ. ఈ తీర్మాన మీద దుమారం రేగిన సంగతి తెలిసిందే. ఈ దుమారం రేవిది ఉపవాతి రాఘవు విషయిల్లా రాజ్యాంగ బద్ధమైన పదవలలో ఉన్నావారు ఇలా కోర్టుల్లా మీద విరుచుకు పదటం దురదృష్టకర పరిణామం. అయితే ఇది మొదటిసారి కాదు. గతంలో వీచి సంగ్మ లోకసభ స్పీకర్గా ఉన్నప్పుడు న్యాయ క్రియాతీత మీద విరుచుకుపడ్డారు. అనవసరమైన విషయాల మీద మాటల్లాడటం వల్ల ఏమైనా ఇబ్బంది వస్తే వీరు చేపట్టిన రాజ్యాంగ బద్ధమైన పదవు కాపోదుతాయని నమ్మకం. పెద్దులు లోపాయకారిగా వీరి చేత మాటల్లాడించటం మరొక కారణం. అయితే, రాజకీయ పదవుల్లో ఉన్న ఎంపిలే వంటివారు కూడా అధ్యాత్మాపు లేకుండా న్యాయ వ్యవహర మీద దూకుడుగా మాటల్లాడటం సుప్రీం కోర్టు తీర్మానిచ్చిన పథ్యమైన మనం మొదటిసారి చూస్తున్నారు. బీజేపీకి వెందిన నిష్ఠాతం దుఃఖి తీర్మానం ఇందుకు నిదర్శనం. దుఃఖి వ్యాఖ్యలతో పార్టీకి సంబంధం లేదని బీజేపీ ప్రకటించినప్పటికీ, అది నమ్మకంగా లేదు. గతంలో అప్పి తెలంగాణ గవర్నర్ తమిళై వ్యవహారమైన మీద కూడా కేన్సిఅర్ ప్రభుత్వం సుప్రీంకోర్టుకు వెళ్లిందిబీ శాసనసభ రూపొందించిన బిల్లులను గవర్నర్ ఆమోదించకుండా కూర్చున్న విషయం మీద. ఇప్పుడు తమిళనాడు గవర్నర్ చేసిన తప్పే అప్పటికే తెలంగాణ గవర్నర్ తమిళై కూడా చేశారు. అ విషయాన్ని మనం ఈ వేదికలో చర్చించుకున్న సంగతి 'నమస్తే తెలంగాణ పారకులకు గుర్తుండే ఉంటుంది. అప్పుడు కోర్టు తగిన రీతిలో స్పృధించలేదు. అప్పుడైనా స్పృధించినందుకు న్యాయయ్వచుస్తున్న అభినందించాలి. అయితే, ఎందుకేగానీ తమిళనాడు గవర్నర్సు కోర్టు అభివర్షణించటానికి వెనుకాడింది. ఆయన స్పృఖినీ ప్రభుత్వంతో చేస్తున్న పోరాటాన్ని చూసే మానస్తు ఊరుకుండి కానీ, గవర్నర్ దురుస్తేశాస్తి కోర్టు ఎండగట్టుకోవాలుంది. కేంద్రంలో ఆధికారంలో ఉన్న రాజకీయపార్టీకి ప్రతికూల పార్టీలు రాష్ట్రాల్లో నడుపుతున్న ప్రభుత్వాలకు గవర్నర్ ద్వారా ఇబ్బంది కలిగించటం ఈ నాటిది కాదు. కాంగ్రెస్ పార్టీ దీనికి తెరిపేంది. బీజేపీ ఈ చేద్యాన్ని ఒక కళాగా మార్చింది. తెలంగాణ, కేరళ, తమిళనాడుల్లో జరుగుతున్నది మనం చూస్తున్నాం కదా. ఎవరినింటి గవర్నర్గా నియమించాలనే దానిమీద స్పృష్ట లేకపోవటం ఒక బలమైన కారణం ఈ చేద్యాన్నికి. గవర్నర్ వ్యవస్థను సంస్కరించటానికి ఏ పార్టీ ముందుకూరావటం లేదు. ఈ వ్యవస్థ ఇబ్బందులు పడిన తెలుగుదేశంతో సప్తా మన రాజ్యాంగంలో కొన్ని సందర్భమైన మాటలున్న సంగతి వాస్తవం. ఉదాహరణకు వీలైనంత త్వరగా, సరైన రీతిలో లాంటిది. గవర్నర్ విషయంలో ఈ సందర్భ పదాలు బాగా ప్రస్తుతంగా కనపడుతాయి. రాజ్యాంగంలోని 200 అధికరణం ప్రకారం శాసనసభ ఒక బిల్లును రూపొందించిన తర్వాత ఆ బిల్లును గవర్నర్ ఆమోదం కోసం పంపాలి. తన వద్దకు వచ్చిన బిల్లు మీద గవర్నర్ మూడు విధాలుగా స్పృధించవచ్చు. ఒకటి ఆమోదాన్ని తెలుగటం, రెండు ఆమోదించటం లేదని తెలుగటం, మూడు రాష్ట్రపతి పరిశీలనకు

పంపుతానని తెలుపటం, ఆమోదం తెలుపని పక్కంలో బిల్లును శాసన సభకు పీట్లెనంత త్వరగా వెనక్కి పంపాలి తనకున్న అనుమానాలు, సందేహాలను తెలుపుతూ. 'పీట్లెనంత త్వరగా' అంటే ఏప్పుడు? కొందరు మాదు నెలులు తీసుకోవచ్చు, కొందరు మాదేండ్లు తీసుకోవచ్చు. ఇక్కడ రాజ్యాంగం స్పష్టంగా చెప్పలేదు. ఇది మన రాజ్యాంగంలోనీ బిల్లీసత. మన రాజ్యాంగ నిర్మాతలు భావితరాల రాజకీయం ఏ రూపం దాల్చుతుందో అలోచించలేకపోయారు. రాజ్యాంగ నిర్మాతల్లో ఎవుపుమంది దేశభక్తి, దృష్టిత్తం మూర్ఖిపించిన స్వాతంత్య సుమరయోధులు. కుటీల రాజకీయాలను వారు ఊహించలేకపోయారు. ఏ దేశ రాజ్యాగ్రహ్నించాలను వారు ప్రాథమిక చట్టం. రాజ్యప్రయవ్సు ఏ విధంగా సాగాలనే దాని మీద కొన్ని విశలమైన సూత్రాలను పొంపువరుమతుండేకానీ, రోజువారీ వ్యవహరాలు ఎలా నడపాలినీ ఏ రాజ్యాంగమూ చెప్పదు. అది ప్రభుత్వాన్ని నిర్దిష్టించి వ్యవహరించాలన్నిటిని వచ్చిన రాజ్యాంగ నిర్మాతల ఉన్నత అలోచన ఇప్పుడు ఏకు మేల్కె కూర్చున్నది. నేటి రాజకీయ నేతులు చట్టాన్ని చాలా సంకుచిత కోణంలో, మరీ ముఖ్యాంగా రాజకీయంగా ప్రయోజనం లభించే కోణంలో చూస్తున్నారు. అది గవర్నర్లు కనిపుండి, శాసనసభ స్పీకరు కనిపుండి. ఉపరాష్టపతి కూడా ఈ కోవల్తీకి రావటం దురదృష్టం.సుట్టింకోర్ప్ 2025, ఏప్రిల్ 8వ తేదీ తీర్చులో ఈ సందిగ్గానికి తెరదించే ప్రయత్నం చేసింది. శాసనసభ ఆమోదించిన బిల్లులకు గవర్నర్లు, రాష్ట్రపతి ఆమోదం తెలిపే విషయంలో నిర్దయం తీసుకోవటానికి కాలపరిమితి విధించింది. ఇష్టం వచ్చినంత సేవ బిల్లు మీద కూర్చువటం కాదు, ఏ విషయమైనా నిర్దిష్ట కాలంలో నిర్దయించాలని చెప్పింది సుట్టింకోర్ప్. రాజకీయ ప్రయోజనాల కోసం గవర్నర్, రాష్ట్రపతి కాలయాపన చేసే వినికి స్పీకర్ పలికింది కోర్పు. ఇది శాసన సభాపతికి కూడా అన్నయిస్తున్నందనటంలో ఎటువంచి సందేహం అవసరం లేదు. గవర్నర్ కన్నా శై స్టానంలో లేదు కండా స్పీకర్ పదవి. నిర్దయం తీసుకోవటంలో గవర్నర్కు, రాష్ట్రపతికి కాలపరిమితి ఉన్నప్పుడు, స్పీకర్కు కూడా సహజాగానే కాలపరిమితి ఉంటుంది కదా! మరి ఉపరాష్టపతి జగద్దివ్ ధనింద్ ఎందుకు దుమారం లేపారు ఈ విషయం మీద? అది ఆయనకు సంబంధించిన విషయం కాదు. ఒకవేళ గవర్నరు లేక రాష్ట్రపతి స్పందించినా అర్థం చేసుకోవచ్చు. తమిళనాడు గవర్నర్ అర్థ. ఎన్. రవి నిర్మాతలొ ఉన్నారు. రాష్ట్రపతి భవసం కూడా నిర్మాతలొనే ఉన్నది. మరి ఈ ధనింద్ గారికి వచ్చిన సమస్య ఏమిది? ఆయన ఎందుకు ధమరుకు మౌగించారు? రాజ్యాంగ పదవుల్లో ఉన్నపారు, రాజకీయం చెయ్యుపడ్డ అని కోర్పు చెప్పటాన్ని రాజకీయ నేతులు సహించలేకపోతున్నారు. వారు నేరుగా బయలుపడలేక, బయలుపడితే అది మరో దుమారానికి దారితీస్తుంది. కాబట్టి, మరొకరి భంజం మీద తుపాకీ పెట్టి వేల్పటం లాంటిది ఇది. కర్ర విరగకూడదు, పాము వావ కూడదు! కానీ, కొడుతున్నే ఉండాలి. మరి వీరు ఎందుకు తమ బాణాలను అర్పవ ఇస్తున్నారు. భవిష్యత్తు రాజకీయ ప్రయోజనం కోసం, ఏం సందేహం లేదు! జగద్దివ్ ధనింద్ గనుక కోర్పులు కూడా కేసులు పరిష్కారించటంలో కాలయాపన చేస్తున్నవి కదా, మరి కేసులు పరిష్కారించే విషయంలో కాలపరిమితి ఎందుకు విధించటం లేదని అధిగినట్లుయితే గొప్ప హీరో అయ్యెవాడు. కానీ, తనది కాని విని నెత్తిన వేసుకొని అభాసు పాలయ్యాడు. మరి అన్ని పాట్లులా దాటి కోర్పును దూపించిన నిషికాంట దుబే పరిస్థితి ఏమిది? కోర్పు తీర్పులు అంచుకనికి దారితీస్తాయన్నాడు, కోర్పు మత విషేషాలను రెప్పగొటుతుండన్నాడు. మరి ఆయన మీద ఏం చర్చలుండవా? అదే సామాన్య మనిషి అంటే కంటెంట్ కింద కోర్పు కటకటాల వెనక్కి నెఱ్లాడా? ఎంపికి ఒక నిబంధన? ఎంపిని ఎన్నుకునే వారికి మరొక నిబంధనా? ఇదేనే చట్టం అందరికీ సమానం అంటే? దుబేని కోర్పు ఎందుకు ఉపేస్తున్నది? ఇక తమిళనాడు గవర్నర్ విషయానికి వస్తే కోర్పు అయిన్ని అభిశంసించక పోయినా తప్పుపెట్టిన విషయం అందరికీ తెలుసు ఒక్క ఆయనకు తప్ప ఆయన వ్యవహరించి 'మాల షైప్' అని అనకపోయినా 'బోనపైడ్' కాదూ అని కోర్పు స్పష్టంగా చెప్పింది. అయినా ఆయన పదవి సుంచి వైద్యులగలేదు. కేంద్రంలో బీఎస్ పెద్దలు కూడా ఆయన్ని వైద్యులగమని చెప్పలేదు. కటీసం రాష్ట్రపతి అన్నా ఆయన్ని పదవినుంచి తప్పుకోమని చెప్పాలి కదా! అది లేదు. ఈ పరిస్థితిలో సామాన్య మనిషికి రాజ్యాంగ పదవుల్లో ఉన్నపారి పట్ల ఏం గౌరవం ఉంటుంది? రాజ్యాంగం పట్ల కూడా గౌరవం సస్పెన్షన్లే ప్రమాదం ఉన్నది కదా! ఇవే ఈ వ్యాసం లేవెనెత్తున్న కీలక ప్రశ్నలు. ఇవి కీలక ప్రశ్నలే కదా! కాదంటారా?

పార్లమెంట్ సుప్రీం.. ప్రజాప్రతినిధులే అవ్యామేట్ మాస్టర్స్

సుట్టింకోర్కుపై ఉపరాపుత్తి, రాజుసుభ కైర్కున్ జగదీవ్ ధంబ్లుక్ చేసిన వ్యాఖ్యలు మరువక ముందే మరోసారి సంచలన వ్యాఖ్యలు చేశారు. మంగళవారం ఒక కార్యక్రమంలో పాల్గొన్న ఆయన ఈ వ్యాఖ్యలు చేశారు. రాజ్యాంగ పరమైన అంశాల్లో సుట్టింకోర్కుపు ఉన్న అధికారాలపై మరోసారి ప్రశ్నలేవేణుతారు. ఈ అంశాల్లో ఎవ్వినెన ప్రజాపుత్తినిభేటే 'అల్మిట్టీ మాస్ట్రీ' అని ధంక్ల పేర్కొన్నారు. 'రాజ్యాంగ కార్యక్రత తనను తాను ప్రస్తావిస్తూ' మాట్లాడే ప్రతి మాట అమృత్నుత జాతీయ

ప్రయోజనాలకే మార్గిన్లేదనం చేస్తారు. ఎవ్వితెన ప్రజాప్రతినిధులు జవాబదారీతనంగా ఉండాలి. ఎవరైనీ విధించిన ప్రధాని అయినా ననే. ప్రజలకు రక్షణ కల్పించేందుకే ప్రజాసామ్రాష్ట్రం. ఒక సందర్భంలో సుట్టింకోర్చు ప్రవేశిక రాజ్యంగంలో భాగం కాదని చెబుతుంది. మరో సందర్భంలో అందలో భాగంగానే ఉండని చెబుతోంది. కానీ రాజ్యంగం గురించి ఎటువంటి సందేహం లేదు. రాజ్యాంగపరమైన అంతాలో ప్రజాప్రతినిధులే ఆప్తిమేస్ మాస్టర్. పారమాంట కంటే ఆప్తుతమైనది ఉండని రాజ్యంగంలో ఎక్కడా లేదు. పారమాంటే సుట్టిం' అని ధంథభర్ అన్నారు. ఈ సందర్భంగా మాజీ ప్రధానమంత్రి అందియాగాంటి విధించిన ఎవరైనీ సమయం గరించి కూడా ప్రస్తుతించారు. ఎవరైనీ సమయంలో ప్రాథమిక హక్కులు ఉండుటన జరిగిందనారు. పొదింగ్ బిల్లులు పై రాష్ట్రపతికి గడువు విధిస్తూ ఇల్లేవలే సుట్టింకోర్చు ($\% \text{ రాబజాతీవివచ జళీబతీ\%}$) ఇచ్చిన తీర్చు చర్చనీయాంశంగా మారింది. దీనిపైనే ఉపాధ్యక్షతి జగద్వీ ధంథర్ ($\% \text{ ఇఱవు-శాతీవింగులనవత్త}$ బ్లైప్పువపట్టాణములుపైపుత్తుతీ%) కీలక వ్యాఖ్యలు చేశారు. న్యాయస్థానాలు రాష్ట్రపతికి ఆదేశాలు ఇచ్చే పరిస్థితి ఉండకూడరని వ్యాఖ్యానించారు. అలాంటి ఆదేశం దేశ అత్యున్నత కార్బూలయ రాజ్యంగి విధిని దెబ్బతీస్తుందని అన్నారు. ఆర్టికల్ 145(3) కింద చట్టాన్ని అర్థం చేసుకునే అధికారాన్ని న్యాయవుపైస్తకు ఇస్తుందని, కానీ కోర్టులు రాష్ట్రపతికి ఆదేశాలు జారీ చేయడానికి అధికారం ఇవ్వేదని అయిన అన్నారు. “రాజ్యంగం ప్రకారం మీకు ఉన్న ఏకైక హక్కు ఆర్టికల్ 145(3) కింద రాజ్యంగాన్ని అర్థం చేసుకోవడం. అక్కడ ఓదుగురు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది జ్ఞాల్లు ఉండాలి” అని ధంథర్ అన్నారు. మరోపై, ఇదే అంశపై భాజపా ఎంపి నిషికాంత దూశే చేసిన వ్యాఖ్యలు మరింత చర్చనీయాంశంగా మారాయి. “బకవేళ సుట్టింకోర్చు చట్టాలు చేసే గనుక. పారమాంట భవనాన్ని మూసివేయాలి” అని ఎంపి వ్యాఖ్యానించారు. అయితే బీసెపి నేతల వ్యాఖ్యలను ప్రతిపక్షాలు ఆగ్రహం వహక్తం చేస్తున్నాయి.

కణత్తు కాలాం

ప్రవంత సాహిత్య చరిత్రను ఒకసారి పరిశీలనే ప్రతిభావులోనూ కొన్ని యుగాలు, మహాత్మరూపును జీవక్షత్తి, అపరిమిత వేగంతో కదిలి, తాపులన్నిటినీ కదిలించి పరపరింపదేశాయి. ప్రవహించిన కాలానికి ఇఖి ప్రతినిధులై నిలిచాయి. మరికొన్ని యుగాలు ఆ కవితా ప్రవాహంతో క్షిణించి కొన్ని వేల ప్రియుల కాలవల్ల చివరకు ముక్కికి అలపాలమై, ఆ సీరు కూడా నిలువక ఆవిర్మి ఏమీ మిగలకుండా పోయే క్షీడకుప్రతీకలుగా నిలిచాయి. తెలుగులో ప్రసుతం కవిత్వం ఎలా

ఉంటున్నది? దానికి స్థానం ఎటువంటిది? అని సాహిత్యశైలియిచ్చ ఉన్న తెలుగువాడు ప్రశ్నించుకుంటే దానికి సమాధానమేమిలో? ‘సామాత్మభావంలో వెలువడుతున్న ఉత్సుకు కవనం ఇది’ అని గర్వంగా చెప్పుకోరినన స్థితిలో కవిత్వం ఉన్నదా? లేక ‘ఇది కవిత్వమేనా’ అని అధినిక విమర్శకుడు లేక పారితయి సందిగ్ధావస్తలో పద్ధనే రీతిలో ఉన్నదా? కవిత్వ తత్త్వాన్ని కొంచెన్ లోతుగా పరిచిస్తే ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు అసాధ్యం కాదని తెలుస్తుంది. సాహిత్య ప్రక్రియలన్నింటిలోను కవిత్వాన్నిదే అగ్రాంబాలం ఆన్న నిర్విషాదాంశం. సూర్యిగా గుండెలకు హత్తుకునే రీతిగా సౌందర్య పరిమళంతో,

సూక్తరూపంలో భావాన్ని వ్యక్తం చేయగలిగింది కవిత్వం మాత్రమే. ఇక్కడ కవిత్వం అనే మాట రామాయణ, మహాభారతము పోకావ్యాల సుంచి నేటి వచన కవిత, ప్రతిష్ఠమున కవిత, మినీ కవిత, గ్రైచార్జవాడ కవితా ఖండికల వరకు అనువర్తిస్తుంది. సాహిత్యంలోని విభిన్న రూపాలకు సంకీర్ణ రూపాలుగా నేడు కవితలు, కథానికలు, వ్యాసాలు, స్మృతీలు, ఏకాంకికలు, అవధాన కవిత్వం, భావకవిత్వం, దేశభక్తి కవిత్వం, అమలిన శ్రుగంర కవిత్వం, అభ్యురద్య కవిత్వం, వచన కవిత్వం, దిగంబర కవిత్వం, ప్రతిష్ఠమునా కవిత్వం, విషప కవిత్వం, మినీ కవితాల నొఱగుభ్యాల కవితలు లేదా నార్స రీలిషన్సాల వ్యాపిం నార్స

కవిత్వం అనేవి ఆధునిక తెలుగు కవిత్వంలో నేడి వరకు జరిపిన పరిణామాన్ని సూచించే కవిత్వార్థమాలు. ఇందులో నేడి తెలుగు కవిత్వం పేరిట అవరిమితంగా ప్రచురితమవుతున్న పాశుకు కవిత్వాన్నికి అధికంగా వర్తిస్తుంది. కవిత్వాన్ని సూచించే కవిత్వార్థమాలు. కవిత్వాన్ని జనసాహస్రాన్నికి అందించే పత్రికల విరివిగా నెలకొల్పడం, అసంఖ్యాకులైన కవులు ఉత్సాహం కవిత్వాన్ని రచించడం చాలా ముదాపహానైన విషయం. ఈ ఉత్సాహం, ప్రతిథి సంకుచిత మార్గాలు వట్టకుండా తపుకు తాళును గోడల్ని నిర్మించుకోకుండా జ్ఞాత పదాలి. తెలుగువాదురదృష్టవశాత్తు నేడు అప్రమత్తత లోపించింది. కవుల రచయితలు తాము ఘలానా మాసికి చెందినపారమని,

తమ కవిత్వానికి ఫలానా సిద్ధాంతం ప్రాచివదిక చేసేపు రొమ్ము విరుద్ధకోడవం, ప్రతిభ లేకుండానే వరనింద పూనకోడవం అలవాత్రైపోయింది. రఘుయీమైన శినిమా నిర్మాణంలో అనుభవ వ్యక్తికరణ ఉండాలి. ఏది కష్టమైనది? ఆచరణ యోగ్యం? అనేది ఈ వ్యాసంలో చర్చనీయాంశం కాకి కవిత్వమై రాజకీయ సిద్ధాంతాల ప్రభావమై, ఆ సిద్ధాంతాల నిర్మి

ఆనే ప్రలోభం కవిత్వాన్ని క్రమంగా ఎలా హర్ష చేస్తున్న
చెప్పడం ముఖ్య ఉద్దేశం. ‘నేను ఘలునా వర్గానికి వెంట
కవిసనుకొని కవిత్వం రాయడం, అలా అందరూ రాయాలని బా
ణుదడం, ఆత్మహర్ష కన్నా ఘోరమైన నేరం. సమయాన్ని :
రూపంతో గాని, ఒక ప్రత్యేక రాజకీయ నిద్ధారణంతో గాని నిమ్మి
లేకుండా ఉఱ్ఱలుచ్చెన కవిత్వాన్ని సృష్టించగలదు. అది పద్ధతమై
వచనమైనా, కవిత్వమైనా ప్రతిఫలన అయినా, మినీ కక
అయినా ఒకటే. కవిత్వంలో ప్రాచీన రీతులను దుర్యుభ్రటదవ
లేక ఆధునిక మార్గాన్ని విమర్శించడమూ అనుమతపు మాత్ర
ప్రాచీనుడుగారి నరివిషపుడు గ్రాఫి అర్థికాలాచి లిఖి కాదు. శ్రీ

ಅನಗಾನೆ ಸ್ವರ್ಪಿಂದೆ ನಯಾಗರ ಜಲಪಾತ್ರಂ ವಂಬೆ ಆಯನ ಕವಿತ್ವಂ. ಮಹಾಾನ್ವತ ಶಿಫಾರಾಲನು ಅಂಡುಕುಸ್ವಿದ್ದಿ ಮಹಾಪ್ರಸಾಧನಂ. ಅಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಧ ಸತ್ಯಾಗಾರಯಣ ಕವಿ ಅಂತಿಮಾನುಂಬೆ ಅದಿ ಆಯನಕು ಗಲ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಟ್ಟಪಾತ್ರಂ ವಲ್ಲ ಕಾದು. ವಿಶ್ವಾಧ ಅನಗಾನೆ ಮರುಪುವರೆ ಅಲೋಚನಲೋ ಮರಿಸೇವಿ ಆಯನ ಕಿರ್ನಿರಸಾನಿ ಪಾಟು. ಅಂಡೆ ಶ್ರೀತ್ರಿ, ವಿಶ್ವಾಧಳು ಮಾರ್ಪಿಷ್ಟ, ಸನಾತನ ಭಾವ ಗ್ರಂಥಿಕಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಲುಗಾ ಕಾಕ ಮಾನವ ಜೀವಿತಾನ್ನಿ ರಮಣೀಯ ಕಾವ್ಯಾಲುಗಾ ಮಲವಿನ ಶಿಲ್ಪುಲುಗಾ, ಕವಲುಗಾ ಮನಕು ಗುರುತ್ವಾಸ್ತರು. ಇತ್ತದೆ ವಿಶ್ವ ವಿಷಯಂ ಮರುವಕೂಡದು. ಈ ಕಾಲಪು ಕವಿಕಿ ವಿವಿಧ ರಂಗಾಲತ್ವೆ ಪರಿವರ್ಯಂ ಉಂಡಿ ಒಕೆ ಪ್ರಶ್ನೇಮೈನ ರಂಗಂಲೋ ಚೆಪ್ಪುಕೊಡನಿ ಪ್ರವೇಶಮೂ, ಪ್ರಜ್ಞ ಉಂಬೆ. ಅದಿ ಅಶನಿ

కవిత్వ స్వభావానికి మెరుగుగా భాసించవచ్చు. ప్రవేశమూ, ప్రజ్ఞలేనంత మాత్రాన అతని కవిత్వం అంతరించదు. అతడు కవిగా రాజీంచదం ఆగదు. బంగారం ఉత్సవం చేయబోయి కనీసం స్వచ్ఛమైన జుముస్తోనా కప్పులు అందించాలికపోతున్నారు. రచనలో కవిత్వం ఎంతమాత్రం వెల్లివిరుస్తుందో మనం

